

Hvorfor skal man bede?

For at hjælpe hinanden på vej i den indre rejse det er, at få lagt sit gamle liv ned og gennem synds erkendelse at, få fuldt udbytte af den frihed som Jesus Kristus har løskøbt os til. At vi gennem fælles skabet hjælper hinanden med at udholde den proces som de fleste kristne kender som ørkenvandringen eller pilgrimsrejsen. Bevægelsen, hvor vi går fra kødets gerninger til den fulde overgivelse til Jesus Kristus.

Mange kristne føler skyld og skam over den de er, de føler sig forkerte, føler ikke at de duer til at være kristne, oplever gentagne nederlag når de prøver at få rettet op områder i deres liv hvor de selv (og andre kristne) oplever at de fortsat har synd.

Synd er, ikke at tro på Gud. At tro på Gud, er at overgive sig fuldt ud til ordet (bibelen) og vi er mange som oplever at det her er rigtig svært, uanset hvor meget vi brænder for at blive som Jesu. I ZVC kender alle kampen, vi kender til skammen over vores "overtrædelser", vi kender alt for godt til det at falde ved siden af, vi kender til håbløsheden, til troen på "at Gud nok ikke kan bruge/lide/elske mig" - arme synder.

I ZVC taler vi åbent om vores problemer - eller lytter måske "bare" til hvad andre har at fortælle. Dette for at synliggøre, at vi alle må gennem denne indre rejse og for at støtte hinanden op omkring at når Gud kan elske mig så kan han også elske dig. Ingen er bedre end andre.

Det er ikke meningen, at vi som kristne skal holde fast i eller på nogen måde dyrke vores svagheder på bedste terapeutisk vis. Det er meningen at vores svagheder skal erkendes over for Jesus - hjerte til hjerte, gennem samtaler med - og i bøn til ham, så han kan hjælpe os af med det, der afholder os fra en overgivelse til ham. Vi mennesker behøver ikke at erkende vores svagheder over for hinanden, kun over for Jesus - men indimellem kan det være en stor lettelse at finde ud af, at du altså ikke er alene om dine tanker, følelser m.m.

En anden ting vi arbejder med i ZVC er dette, at synd er synd. Din synd er ikke værre end min synd. Hovmod og stolthed er ikke en "bedre" synd end eks. afhængighed til alkohol. Den er på nogle områder mindre skadelig for kroppen, men synd er synd.

Mange kristne oplever desværre at blive fordømt af deres kristne brødre og søstre. Eks. vis har jeg selv flere gange mødt fordømmelse omkring min fortid som alternativ behandler "for dig, vil det nok tage lang tid at overgive dig til Jesus med din fortid", er en af de ting som jeg er blevet mødt med. Ville Jesus sige sådan til en nyfrelst? En sådan tale ind i et andets menneskers liv bør ikke stå alene. Hvis der fortsat er tegn på, at der er noget fra den alternative verden der hænger ved vedkommen - eller andet i et menneskes liv der strider mod Guds ord - så bør det afsløres i respekt og forløses ved bøn. Men at tale negativt ind i et menneskes liv, uden at der ligger et ønske om at løfte personen ind i et tættere fællesskab med Gud, bør ikke finde sted.

Det er vigtigt at vi lære at skelne Helligåndens stemme fra menneskets stemme. Det er vigtigt at vi står fast på Guds ord ind i vores liv og ikke på menneskers ord.

ZVC-undervisning

Jeg har i min tid som kristen mødt mange kristne, som føler sig som elendige mennesker, simpelt hen fordi andre kristne har talt fordømmelse ind i deres liv. Kristne mennesker som føler sig elendige, til trods for at Gud elsker dem - men de har desværre mødt kristne som ikke har Guds kærlighed i hjertet endnu.

Hvis vi kristne bruger Guds ord til at slå hinanden oven i hovedet, så har vi mistet hele kærligheds budskabet.

At være frigjort for loven!

Ved frelsen - bekendelsen til at Jesus Kristus er din herre - bliver du sat fri for loven. Jesus har løskøbt os fra dommen - Rom 8, v1 : Så er der da nu ingen fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus.

At være i Jesus Kristus vil sige at være fri for kødets gerninger og at Jesus ved Helligånden træder frem i os. Gennem den proces som Helliggørelse er, bliver loven skrevet ind i vores hjerter og på alle de områder i vores liv hvor Helliggørelse har fundet sted, hvor Jesus har sat os fri, er vi virkelig frie. Joh 8,v36: "Hvis altså Sønnen får gjort jer frie, skal I være virkelig frie"

Det som vi kristne har, som ingen andre trosretninger har, er den levende Guds Ånd i os, Jesus Kristus lever i alle der med sin mund har bekendt sin tro på ham og I sit hjerte tror at Gud har oprejst ham fra de døde. Rom 10, v9: For hvis du med din mund bekender, at Jesus er Herre, og i dit hjerte tror, at Gud har oprejst ham fra de døde, skal du frelses.

Som ny kristen får du bibelen i hånden - Den vil fortælle dig hvem Gud er, hvem Jesus er og hvem Helligånden er. Men den fortæller også hvem du er, både før og efter du blev kristen og den fortæller om den indre rejse som enhver kristen er nødt til at foretage for at nå frem til, at kunne modtage den gave fuldt ud som Gud har givet dig ved omvendelsen til det kristne liv - nemlig den levende Jesus Kristus i dig.

For at få Kristus frem i dig, er du nødt til at komme til en erkendelse af din egen magtesløshed, både over for situationer som du står i men også der hvor dine handlinger og tanker ikke svarer til Guds ønske om hvordan du skal handle og tanke. Her kan du bruge Jesus som forbillede. Jesus er vejen, sandheden og livet, Joh. 14 v6: siger Jesus selv "Jeg er vejen og sandheden og livet.

I vores bestræbelser efter at blive Kristus lig, kommer vi ofte til at erkende, at dette ikke er lykkedes for os og vi kan da udbryde som Paulus i Rom 7, v18: " Jeg ved, at i mig, altså i mit kød, bor der intet godt. Viljen har jeg, men udføre det gode kan jeg ikke. v19 For det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg. v20 Men når jeg gør det, jeg ikke vil, er det ikke længere mig, der handler, men synden, som bor i mig.v21 Jeg finder altså den lov, at jeg, skønt jeg vil gøre det gode, kun evner det onde. v22 For jeg glæder mig inderst inde over Guds lov. v23 Men jeg ser en anden lov i mine lemmer, og den ligger i strid med loven i mit sind og holder mig som fange i syndens lov, som er i mine lemmerv24 Jeg elendige menneske! Hvem skal fri mig fra dette dødsens legeme? v25 Men Gud ske tak ved Jesus Kristus, vor Herre! Med mit sind tjener jeg da Guds lov, men med kødet syndens lov"

ZVC-undervisning

Det er min oplevelse, at vi Kristne i vores iver efter at efterleve Guds ord, desværre alt for ofte kommer til "hjælpe" hinanden med at holde fast i at leve efter loven. Vi ved hvad vi skal gøre, men ved ikke hvordan vi når målet og alle mulige og velmenende råd falder til jorden og resultatet bliver ofte skam og skyldfølelser oven i al vores øvrige elendigheder. Det lykkedes bare ikke for os. Jeg har endda oplevet, at kristne sætter hinanden under kontrol for på denne måde at se resultater. Men lever vi i så fald ikke efter loven og går frem i egen kraft?

Jeg oplever, at vi må ind i en erkendelse af, at vi er fuldstændig afhængige af ham. 1. Kor 1, v30 "Men ham skyldes det, at I er i Kristus Jesus, som er blevet visdom for os fra Gud, både retfærdighed og helligelse og forløsning, v31 for at den, der er stolt, skal være stolt af Herren, som der står skrevet".

Vi behøver at bede til Jesus om hjælp, vi behøver at overgive alle vores tanker, frustrationer, vores afmagt og elendigheder til ham, så vi kan blive sat fri ved hans kærlighed og hans store nåde. Vores stolthed skal i være Herren og ikke være i de gode gerninger vi går rundt og gør, ej heller skal vi bryste os af, at vi nu er holdt op med at ryge, har orden i vores penge, ikke længere drikker m.m. Hovmod og stolthed bringer os til fald. Salme 101, v5 siger: Den, der hemmeligt bagtaler sin næste, vil jeg bringe til tavshed. Øjnes stolthed og hjerters hovmod vil jeg ikke tåle.

Kun gennem erkendelse af vores synd, det være sig stolthed, mindreværd, hovmod, afhængighed, seksuel begær, m.m., kan Jesus træde frem i os og Helligånden kan begynde sit virke i os.

Alt bliver os givet på grund af Guds store nåde og kærlighed til os. Intet kan vi være stolte af i os selv. Uden forståelse for dette, kommer vi til at leve et trist jordisk liv uden adgang til Jesus herlighed.